

Dis'a Iehova cătră Nicoră, dute și strigă în
urechile lor tôte nedreptățile ce le fac, dór'
se vor pocăi!

Prorocul Ere mia.

In librăria lui W. Krafft din Sibiu se află

Cărți mai noue:

- Alexandrescu Gr., Scrieri în Versuri și Proză fl. 2.20.
Bacalbașa A., Artă pentru Artă fl. —.55.
— Moș Teacă din cazarmă fl. 1.38.
Barișiu I. G., Artă de a trăi fl. —.50.
Brezoianu I., Vechile Instituțiuni ale României (1327—1866) fl. 2.75.
Copée Fr., Poveste tristă, Roman fl. —.83.
Coșbuc G., Balade și Idile fl. 1.65.
Costin I., Măra din Șișești, Roman fl. 1.—.
Crășescu V., Schițe și Nuvele, 4 tomuri à fl. —.55.
Delavrancea, Intre vis și viață fl. 1.93.
— Paraziții fl. 2.20.
Demetrescu Al., Galicisme, Proverbe, Maxime, Barbarisme fl. 1.10.
Demetrescu Tr. Intim, Poeme în Proză, Nuvele fl. —.55.
— Sensitive fl. —.55.
— Iubita fl. 1.10.
Dulfu P., Isprăvile lui Păcală fl. 1.93.
Gane N., Novele, 3 volume fl. 3.30.
Gheorge din Moldova, Poesii (1880—1889) fl. 1.65.
Gherea I., Studii Critice, 2 volume fl. 4.40.
Hasdeu-Petriceicu B., Ion Vodă cel cumplit (1572—1574) fl. 1.65.
Ionescu-Gion G. I., Incercare asupra Istoriei Științelor în trecut. Țerilor rom. fl. —.55.
— Mihail Cogălniceanu și Răpirea Basarabiei (Ian. 1878—Iuliu 1878) fl. —.55.
Ispirescu P., Legende sau Basmele Românilor fl. 2.20.
Livescu I. I., Angerii lui Rafael, Fantasie originală în versuri în 3 Acte fl. 1.10.
Măiorescu T., Critice (1867—1892), 3 volume fl. 6.60.
Moldovan S., Țara Noastră. Descrierea părților Ardealului dela Murăș spre mĂdă-đi și valea Murășului fl. 1.—.
Nădejde Sof., Fie-care la rĂndul sĂu, Nuvele fl. 1.10.
Roman I. N., Poesii fl. 1.38.
Rosetti R. D., Epigrame fl. 1.10.
Săineanu L., Basmele Romăne fl. 5.50.
Sbiera Dr. I. Aron Pumnul, Voci asupra vieții și însemnătĂții lui fl. 2.—.
— Povești populare fl. 1.50.
— Grigoriu Urechie, contribuiri pentru o biografie a lui fl. —.80.
— Codicele Veronețeanu cu un vocabulariu și studiu asupra lui fl. 3.50.
Slavici I., Novele I. fl. 2.20.
SpĂranția D. Th., Anecdote populare, 3 volume, 1 vol. fl. 2.20.
— Prosa fl. 1.10.
— Mama SĂcra (Teatru) fl. 1.65.
— Popa cel de trĂbă negreșit etc. (Prosa) fl. 1.10.
Stăncescu D., Glume și Povești fl. 1.10.
— Alte Basme culese din gura poporului fl. —.55.
Stavri Ar., Poesii 1888—1894 fl. 1.65.
Strindberg Aug., Tată, Dramă în 3 Acte fl. —.55.
Ureche V. A., Legende romăne fl. 1.65.
Vlăhuța A., Dan, Roman fl. 1.93.
— Din goana vieții fl. 1.93.
— Poesii vechi și noi fl. —.55.
— Un an de luptă fl. 1.38.

CALICUL

humor și satiră

Apare la prima fiecărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr., pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3.50. Inserțiuni: De un șir petit 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuscriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

25.

Nu înțeleg legendarele 25, care, atât ex lege, cât și din libera voință solgăbirăiască se măsurau odinioară cu alunul pe acea parte trupească, cu care oamenii șed pe scaun, ci înțeleg cei 25 de ani din viața Statutului organic gr. or.

Douăzecișicinci de ani s'au împlinit estan la Dumineca necredinciosului Toma, decând noi cești de pănura gr. or. trăim în constituțiune, și abia estan ne-am convins, că produsele îndelungatei noastre vieți constituționale nu ajung a valora atâta, cât, la agronomi, valorează așa numitul suflet al agronomii.

Toți cei-ce cu atențiune au cetit cuvântările, cu care prelații noștrii gr. or. 'și-au deschis estan sinódele, aceia sigur înțelege bilanțul sinodalității noastre de 25 de ani.

Ce e drept, nici unul din prelații noștrii actuali nu 'și-a început activitatea sa sinodală d'odată cu Statutul organic, dar' fie-care'și are trecutul seu mai mult ori mai puțin constituțional, despre care dator este se'și dea socoteala.

Toți trei prelații noștrii cunoscând această datorință, fie-care în cuvântarea sa, cu care și-a deschis estan sino-

dul, 'și-a arătat arama, și a făcut un bilanț al activității sale constituționale pe terenul Statutului organic, moștenit dela marele Andreiu.

Exelenția Sa metropolitul Miron, dup'o activitate constituțională de 20 de ani, sub care supușii sei n'au simțit puterea frâului, a enunțat ca rezultat al muncii sale „ilu-siunile perdute, și indiferentismul religios.“

Acest rezultat se esplică ușor prin faptul, că Exelenția Sa părintele metropolit Miron constituționalul, în administrarea archidiecesei, a făcut asemenea întrebunțare de Statutul organic, ca și acel țeran, care a cređut, că face destul pentru prosperarea vitelor sale, dacă acată brojura lui Eugen Brote despre ținerea vitelor de córnela unui bou.

Înapoimergătoriul Ioan dela Arad, prin cuvântarea sa de deschidere, a arătat cât de mic a fost marele Andreiu, când a concepat grandiosul Statut organic. Și eu sum sigur, că Hercule se întorce de necaz în grópă, când va afla, cât a făcut Înapoimergătoriul Ioan dela Arad pentru diecesa sa fără Statutul organic.

Dup'o activitate de 20 de ani, Înapoimergătoriul Ioan dela Arad a dovedit, că cu un grăunte de constituționalism statutar-organic mestecat c'un hecto de absolutism, dacă ești om cu energie recerută, și fără credință poți muta cei mai înalți munți dela locul lor.

Nicolaenuvecertați, care încă ca archimandrit a dat marelui Andreiu nuielele la facerea gardului Statutului organic, are ca episcop al Caransebeșului un trecut mult mai scurt, ca se poți presupune, că a ajuns cu vederea sa până în părțile extreme ale Statutului organic, și se pótă cuprinde abuzurile, cu care subalternii sei fac constituțiune statutar-organică, totuși și el a aflat un activ în bilanțul muncii sale, și acesta e „simțul religios“ al eparchienilor sei.

Deși Niculaenuvecertați, călugăr fiind, nu se pôte privi de tatăl acestui prețios activ, totuși cu drept cuvânt, își leagă de el tóte speranțele la un victorios viitoriu.

Mai interesant ar fi fost pentru mine, dacă unul ori altul dintre prelații noștrii ar fi făcut bilanțul de 25 de ani, decând Statutul organic s'a pus în praxă. Asta nu dór' pentru contul câștigului, de care nui, ci pentru contul perderilor. Ași fi adecă curios se afiu cifra: Cât ne-a costat pe noi în monetă austro-ungară Statutul organic, decând s'a pus în praxă?

Din cifra asta s'ar putea vedea exact și câștigul, cât biserica nóstră, și fără Statutul organic, l'ar avea ađi după ani:

25.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Publicațiune.

Pe drumul dela Gherla până la Budapesta, din negrijă, mi-am perdut mintea. Cel-ce o va afla, o pôte ținea pentru sine, că eu acum am ajuns consilar intim.

Szábó János.

Martirii sinodului ecumenic din strada Măcelarilor.

De primadată în decurs de 25 de ani, decând în strada Măcelarilor se țin sinóde archidiececane statutar-organice, sinodul din estan s'a ocupat cu fabricațiunea de martiri.

Exelenția Sa metropolitul Miron, care de regulă nu știe ce fac subalternii sei, și ca se facă ceva puțin se întresează, a aflat dela ministrul Banffy, că un asesor consistorial, și doi profesori supuși lui fac politică militantă, și pentru acest merit toți trei merită se fie numărați între sfinți.

În urmarea aceasta, Exelenția Sa metropolitul Miron, prin conclud sinodal, a făcut din Cristea, Barcean și Comșa sfinți martiri, la care ori-ce prost se poate, închina liber.

Închinarea liberă a tuturor proștilor la martirii fabricați de sinodul archidiececan a tulburat mintea proștilor privilegiați.

Urmarea naturală a fost, că gazetele noastre de tóte țilele, cu furia mâțelor selbatice au sărit cu ghiarăle în barba metropolitului Miron, pentru că a conces tuturor proștilor închinarea liberă la acei martiri.

E lucru de tótă lumea știut, că proștii au nas lung, și ochii lor n'ajung cu vederea până în vârful nasului.

Nici una din gazetele noastre de tóte țilele n'a pătruns cu vederea până la nobila intențiune a metropolitului Miron, care din Cristea, Barcian și Comșa a făcut martiri cu scopul, de a le salva pânea cea de toate țilele.

Prostului ți'i jupâne, că dacă'i țiți domnule se supără !

Stroia cu ouăle.

Consistoriul archidiecezan din strada Măcelarilor, sub presidiul actualului episcop al Caransebeşului, pe atunci vicariu arhiepiscopesc, Niculaenuvecertați, a decis cu majoritate de voturi cumpărarea casei lui Bechnix din vârful treptelor purcarilor.

Nu ştiu cum se rentează pipirigul dominiului din Vişag, cumpărarea casii lui Bechnix însă se poate număra între cele mai rentabile geşefturi, pe care un consistoriu de partevedeştor ore-cândva a făcut. Atare geşeft nici vestitul negustoriu de ouă Stroia, care de o groşită cumpăra 2, şi vindea 9, n'a fost în stare se facă.

Casa lui Bechnix s'a cumpărat cu 19 mii fl. v. a.

Această casă aduce la an un venit curat de aproape un procent, şi prin urmare se rentează la an c'un deficit de 760 fl. v. a.

De 10 ani posedă consistoriul din strada Măcelarilor casa lui Bechnix din vârful treptelor purcarilor, şi deja a realizat în contul deficitelor un câştig curat de 7600 fl. v. a. Rămâne acum lui Dumnezeu se lungească viaţa consistoriului din strada Măcelarilor încă 15 ani, şi casa lui Bechnix îi rămâne pe deasupra ca fuiorul popii.

Care va se dîcă, preste 15 ani, întregă lumea gr. or. încântată de rezultatul unui geşeft atât de strălucit, va ajunge a cânta consistoriului din strada Măcelarilor şi de partevedeştoriului seu conducătoriu Niculaenuvecertați: Osana întru cei de sus, mărire ţie!

Coconița și cocóna Didița.

Coconița Didița
 Are un cap prea talentat,
 Și nu bate ulița
 Cînvățã'n pensionat,
 Învățã la istorii
 Gramatici, geografii,
 La desemn și la pian
 După pedagogic plan.

Coconița Didița
 Are un cap prea talentat,
 Ea nu bate ulița
 Și stãtu'n pensionat
 Pãn' opt clase a absolvat,
 Și-amu'și cautã-un bărbat
 Dar' un bărbat luminat,
 Cã și ea a învățat
 Gramatici, geografii,
 Fel de fel de istorii,
 Și desemnuri și pian
 După pedagogic plan.

Coconița Didița
 Ađi e damã de salon,
 Pórtã lungã rochița
 E plus quam de cu bon ton;
 Merge'n baluri
 Și'n maialuri,
 La concert și la teatru
 Glumește cu trei cu patru,
 Și numele 'i-a eșit

Cã'i o damã de spirit;
 Acu'și cautã bărbat
 Dar' un bărbat luminat,
 Cã opt clase a absolvat
 Colo la pensionat.

Și vrũ bunul Dumnezeu
 De'i sosì un meteleu,
 Și cum sosì o și cere
 Pe Didița de muere,
 Ea nu đice cã n'a mere
 Ci se duce cu plăcere
 Se trăiască-un veac de miere.

Din coconița Didița
 Ađi cocónã s'a făcut,
 Și tot cultã'i drãgulița
 Cum fũ dela început.
 Ar tot merge pe la baluri
 La concerte, la maialuri,
 Dac'ar fi al ei bărbat
 De frumos și de bogat
 Cu un post așa'nsemnat
 Precum ea și l'a visat;
 Dar' sermanul scie scie
 Și asudã'n cãntãlãrie,
 Nu are cai nici trãsurã
 Ba nici o mãrținã surã,
 Ci lucrã și agonisește
 Numai din leafã trãește,

Și nu tocmai boerește
 Cum Didiței trebuiește.
 Dar' cōcōna Didița
 Are un cap prea talentat,
 Ea vede cum ulița
 Bătută'i des de-un bărbat,
 Nici prea mare, nici prea mic,
 Om chipeș, plin și voinic,
 Care des la ea privește
 O salută, îi zimbește,
 Ba odată'i chiar vorbește
 Veți bine — dela feréstră,
 Că Didița'i ađi nevastă.

Coconița Didița
 E o damă de spîrit,
 Ea deschide gurița
 Când bărbatul 'i-a sosit,
 Și cu glas melodios
 'I-a spus mândru și frumos:
 Că un prietin din pruncie
 Un om prea de omenie,
 Neam de-al ei, un dulce vēr,
 Un prea cinstit cavaler
 Ađi cu ea a povestit,
 La feréstră, negreșit,
 Și'n lontru nu l'a poftit
 Și nepoftit n'a venit,
 Păn' a fi acasă și el
 Id est al ei bărbățel.

Bărbățelul Didiței
 Încă'i omul talentat

Că de aceea'i amplotat,
 Deci Didiței a grăit:
 M'ași ținea prea măgulit
 Dacă dulcele tēu vēr
 Ne-ar căuta într'adevēr,
 Căci și așa te plictisești
 Singură când te găsești.
 De aici madam Didița
 Ți nópte'i cu voie bună,
 Ea'si deschide gurița
 Și glumește împreună
 Cu dulcele ei de vēr
 Cu frumosul cavaler,
 Că'i dōr' damă de salon
 Și el cocon de bon ton,
 Ear' bărbatu'i scrie scrie
 Asudă'n cāntălărie
 Se adune Didiței
 Câte numa'i trebuie ei!
 Ađi o haină, mîne alta
 Ajunge n'ajunge plata?
 Fă bărbate, ori de ce
 Tu te-ai însuratu-te
 Cu o damă de salon
 Dacă tu nu ești cocon
 Cu stare și cu avere
 Se faci madamei plăcere,
 Se'i cumperi cai și trăsuri
 S'o duci mereu la baluri?

Când vine acasă bărbatul
 Tot p'aici 'i află vērul

Cu nevasta lui glumind
 Mai șoptind și mai cântând;
 Se nu'și conturbe muerea
 Numa'ncet deschide ușa
 Depune cort ori baston
 Și merge dela salon
 Până'n dărăpt la culină,
 Ciupele la o găină
 Mai întornă la friptură
 Pân' Didița pupă'n gură
 Pe frumosul cavalier
 Pe dulcele ei de văr!

Ași așa și mâni așa
 Până vestea că eșia,
 Că bărbatul Didiței
 E prost ca mutul morii,
 Ear' muerea cea'nvățată
 Ar fi bună scărpinată,
 Că prea'și face rande vuu
 Și prea'și înșală mutu.

Odată cum se'ntemplă
 Că mutul mi'i observă,
 Că pân' face el friptură
 Ei mereu se pupă'n gură,
 Și cu frigarea fierbinte,
 Cu lepedea de plăcinte
 Dă'n Didița, dă și'n văr
 Și-au făcut în adevăr
 Un tălălău minunat
 Cum Didița n'a visat.

Apoi mutu'ntr'o mânia,
 Ea ȃice într'alui prostie,
 Mi s'a pus a pachetat,
 La părinți o a espedat
 El remas'a neînsurat,
 De nas n'a mai fost purtat.

Coconița Didița
 Nu vede ađi ulița,
 Nu mai vede orașul
 Nu o caută bărbatul,
 O a părăsit și vărul,
 Lumea ȃice că postește
 Ori că dór' se pocăește,
 Dar' eu cred că se gândește
 În mintea ei cea ușoră
 Cum și-ar mai trage pe sfóră
 Bărbătelul meteleu?
 Deci se frământă mereu:
 Cum l'ar trage'n mregea ei?
 Dar' lui nu'i e de femei,
 Că el fuge de femeie
 Ca și dracul de tămâie.

Coconița Didița
 Are un cap prea talentat,
 Ea bate cu limbuța
 Că opt clase a absolvat
 Unde multe a învățat:
 Gramatică geografii,
 Fel de fel de istorii,
 Și desemnuri și pian
 După pedagogic plan,

Dar' noroc nu a avut
 Că dete de-un bărbat mut,
 Bădăran, mojit, zgârcit
 Cât în fine s'a gândit
 Și acasă a venit
 Se trăiască'n văduvie
 Ca damă de omenie

La mueri pildă se fie
 În veci se nu'și mai mărite
 Fetitele rumenitè
 După atare amploiți
 Ce n'au nici cai înhămați,
 Nici palate nici trăsuri
 Mai bine facă prescuri!

Patres proscripti.

Representanța comunității Sibiiului, așa numiții patres proscripti, în ultima (sa ședință, cu majoritate) de voturi, a hotărât iluminarea cetății cu lumină electrică.

Capitalul de lipsă la această măreață întreprindere e deja asigurat.

Cel mult preste un an Sibiiul, ca și țiganul când 'și-a făcut obrazul cu vics, va străluci în lumina electrică, și locuitorii acestei cetăți, la lumina electrică vor vedea mai ușor, că n'au după ce bea apa din noul acueduct deschis în anul trecut cu grele jertfe spre folosirea publică.

Chiuituri d'ale țărenilor la joc.

Nu ești mândro așa frumoasă
 Cum te țin ai voști de acasă.
 Tu ești albă de albele
 Roșie de rumenele !

* * *

Dulce'i gura de copilă,
 Ca și mierea din stupină,
 Ear' gurița de nevastă,
 E ca mura de pe costă !

* * *

Tu bădița'l meu drăguț
 Tot în gură me săruți,
 Și la cisme nu te uiți
 Că mi's cusute cu călți!

* * *

Bădiță bujor frumos,
 Vino prin grădină'n jos,
 Cisma se nu'ți bubuiască
 Mutul se nu se treziască!

* * *

Mă bădiță bădișor
 Nu'mi trimite atâta dor,
 Pe frunză și pe izvor,
 Pe gurile tuturor;
 Vino singur dumniata
 Și mi stâmpără inima!

* * *

Vai bădiță dor ți-a fi,
 N'am pe cine'ți porunci
 Făr pe lună
 Voe bună,
 Și pe stele dor și jele!

* * *

Aseară pe vremea cinii
 Când săriam gardul cu spinii
 Mândra m'amuța cu câinii,
 M'amuța și nu prea tare,
 Că știea că cine'l sare!

* * *

Lasă-me măicuțo'n pace,
 La urît silă nu'mi face,

Că ala nu'i tîrg de boi
 Se fie p'un an pe doi,
 Da'i un tîrg făcut așa
 Nime nu'l pôte strica
 Nici popa nici vlădica,
 Numai mórtea crâncena!

* * *

Fireai bade-afurisit
 Mai învățat la iubit,
 De nu me pot hodini,
 A iubì, și-a strânge'n brață
 Și-a sêruta cu dulceață!

* * *

Hai mândro cu mini la gară
 Se ne mai iubim o vară,
 Și dela vară'ncolea
 Iubească-te cine-a vrea!

* * *

Badiu'nalt cât un stejariu
 Mândra până la amnariu,
 Badiu'nalt cât un cireș,
 Mândra ca un fedeleș,
 Decât mare deșirat
 Mai bine mic și'ndesat!

* * *

De-ar avea badiu putere
 M'ar ținea cu vin cu miere,
 Dar' me ține cum me pôte
 Tot cu crumpene necópte!

* * *

Țis'a maica se me'nsor
 Se'i aduc în casă nor
 S'o trântescă de cuptor,
 Și de vatră
 Câte-odată !

* * *

Frunză verde busuioc
 M'a făcut maica se joc,
 Da de lucru's ca butucu
 Și la mâncare's ca lupu !

* * *

Seraci mândruțele mele
 Cum ară dracul cu ele,
 Cu trei ară cu trei grapă
 Cu trei sémenă la ceapă !

* * *

Dragile badii copile
 De v'ar putea badea crește
 Se vë facă tot neveste,
 Din neveste babe slabe
 Și din babe călărabe !

BCU Cluj / Central University Library Cluj

O asemănare.

I. A. de Preda, celebrul președinte al clubului român din comitatul Sibiului, prin articolul său de desvinovățire publicat în Gazeta Transilvanii, s'a identificat cu acel Englez, care asigurânduși odinioară țigările de havana contra focului, după ce le-a fumat, a pârît societatea pentru desdaunare.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Curios se ved ce față fac sfinții părinți ai sinodului nostru arhiepiscopesc, când Duchul Sfânt se pogoră asupra lor ca se'i lumineze, m'am dus și eu în Dumineca Tomii la biserica grecilor.

Aici am pățit'o, ca și odinioră țiganul în biserica mănăstirei din Rîmnicul-Vâlciu.

Țiganul întrând odinioră în biserica mănăstirei din Rîmnicul-Vâlciu, care tótă e zugrăvită cu sfinți, aflând că înaintea fie-cărui sfânt îngenunche câte un creștin, și se închină, s'a apucat și el a se închina la un sfânt din tinda bisericii, care înfățișa pe dracul, când, alungat de Christos, a intrat în turma de porci.

Fiind biserica grecilor plină de creștini, eu, cu mare greutate, abia am străbătut a ocupa un loc la țîțina ușei bisericii, adecă tot până la acel loc, în care țiganul la mănăstirea din Rîmnicul-Vâlciu făcea dracului mătânii.

La întrarea mea în biserică, metropolitul pontificante Miron constituționalul, încunjurat de o celebră elită clericală, striga: „Vrednic este“, și corul lui Dima asemenea îi răspundea cu „vrednic este!“

Metropolitul Miron tocma făcea din Broju celibe!

Unde'i Papa, ori numai și prota Cutean din Secădate, — cugetam în mine, — ca se se delecteze cum metropolitul Miron, din zdruncinătorul infalibilității papale, face un celibe!

Eu, care, ca și metropolitul Miron, când nu's în biserică, de regulă me aflu în alt loc, 'i-am admirat dibăcia tipică, cu care și săvârșește serviciul divin. — Ce păcat — cugetam în mine — că metropolitul Miron așa de rar cercetează biserica, și așa nu 'i se dă ocaziunea a se convinge, că mulți subalterni d'ai sei, pentru serviciile ce fac bisericii, nu merită se trăiască din ea.

După chirotonirea papafagului Broju întru celibe, metropolitul Miron s'a apucat de chemarea Sfântului Duch asupra deputaților sinodali, prescrisă de Statutul organic. Eu din parte'mi am început a număra pe sfinții părinți sinodali, ce se aflau în biserică, și aflând, că din 60 abia 9 inși sunt prezenți, gata se strig metropolitului Miron și celebrei sale suite „lasciate ogni speranța voi che rogate.“ Am tăcut însă fiind sigur, că Duchul sfânt pentru 9 deputați sinodali eo ipso nu face lungul drum din ceriu până'n biserica grecilor din Sibiu.

Și ce folos, cugetam în mine, dacă sfântul Duch se va pogorî și va lumina 9 din 60 de deputați sinodali, că majoritatea tot neluminată rămâne, și din conclusele sinodului tot nimica va se se aleagă!

Așa neînvrednicindu-me a vedea pe toți membrii sinodului archidiecezan în biserică, am cercetat o ședință

sinodală, ca se'mi pot face o idee despre prezentarea lor în corpore.

Când am intrat în sala ședințelor, numai trei deputați vorbeau d'odată la obiect. Ceialalți, parte'si șopteau, nu știu ce, în urechi, parte ori își neteșeau barba, ori răsuciau la mustațe. Restul învolba din ochi, ca vițelul la porța cea nouă.

Cu ochii vițelului me uitam și eu la totalitatea membrilor sinodali, și m'a prins mirarea, cât de bine au ieșit aproape toți din iarnă. Îndeosebi unii se prezentau tot așa de favorabil, ca și cuponii vara, când se îmblătesc bucatele.

Bucuria mea era nespus de mare. Bucurie fără amar însă, în această lume a plângerilor vale nimănui nu e dată.

Am observat, că horend mulți din membrii clericali ai sinodului sunt tunși, adecă tot așa de scurți la păr, ca și la minte, de mi venea se cred, că me aflu într'un concil din Piscul Târnavelor.

Priveliștea asta, cu puterea unei copite de cal, a dat simțului meu ortodox lovitura de mörte.

La ordinea șilei era desbaterea zarzavaturilor dela șcöla comercială din Brașov. Se tracta adecă asupra întrebării, pentru ce în această șcölă se propune limba maghiară, și nu cea ovrească, de vreme ce în Ungaria tot comerțul se află în mâna Ovreilor?!

Acest obiect pe mine nu m'a interesat atâta, cât cel-ce 'i-a urmat în desbatere, și adecă acela al ocupării postului de preot în comuna Stenia prin candidatul Petru Mineiu.

Parochia din Stenia, după clasificarea canónelor nóstre statutar-organice, se ține de a șeptea apă în chisălița gr. or. și candidat cu mai slabă cualificațiune decât Petru Mineiu, după tóte încercările, nu s'a aflat.

Din motivul acesta, referentul ad hoc a propus sindului sfințirea lui Petru Mineiu întru muritoriu de fόμε gr. or. după rînduiala lui Melchizede în comuna Stenia.

Pentru propunerea aceasta s'a urcat Dr. Maier pe tribuna călcânelor dela cisme, și prin o cuvântare classică, ca care numai la expozițiuni de vite se mai aude, a pledat pentru Petru Mineiu. Celebrul vorbitoriu a constatat, că deși Petru Mineiu n'are nici cualificațiunea negrului de sub unghie pentru statul preoțesc, singur polecra „Mineiu“ îl îndreptățește la păstorirea sufletelor părăsite gr. or. din comuna Stenia, pentru-că biserica din această comună, sfințindu-se Mineiu întru preot, nu va mai avea lipsă decât de 11 minee.

Eu avînd o contrapropunere, am ridicat, ca și părintele protopop Herman două degete dela mîna cea dreaptă în sus, în semn, că vreau se cer cuvîntul. Un teolog, care ca și evanghelistului Luca, când scria evangheliile, îmi sta la spate, m'a făcut atent la ordinea căsii, care celor ce, ca și mine, nu's deputați, nu le e iertat a se folosì în sinod de alt drept, decât de dreptul de ași ținea pupăza.

Eu voiam adecă se fac propunerea, ca în parochii cum e cea din Stenia, unde uniții au popă, ear' neuniții, în lipsa de nutreț nu'și pot ținea popă, parochia neunită se se dea ca filie în administrarea popii celui unit.

Asta de sine se'nțelege, cu condițiunea, ca și uniții, în casuri de asemenea, se se folosească de dreptul sfântului național Vice-versa, și în comune mestecate cu nefericiți de ambele confesiuni, unde popii gr. or. n'au ce mânca, se numai expună și ei un popă de ai lor la murirea de fόμε pentru nimicirea neamului, de care se țin.

În sfârșit venind însuși la convingerea, că eu nu's deputat sinodal, și n'am dreptul de a face propuneri, ear' de altă parte fόμεa bătând în stomachul meu 12 óre, am părăsit sinodul înainte de a se votiza asupra chestiunei mineiului al 12-lea în parochia gr. or. din Stenia.

Eșind din sinod 'mi-am făcut cruce, și am mulțămit lui Dumneșeu, că nu fac parte din cei-ce în sinodul archi-diecesan îi fură timpul pentru diurne!

Stan Pățitul.

Acum 15 ani, un solgăbirău, ungur de naștere, călătoria în afaceri oficiale pe drumurile cele fără fund de pe Valea Buii, din comună'n comună. Ajungând în comuna Stenia, în capul comunei din jos 'i s'a rupt ștreangul dela un cal în două, și a stat în drum.

Solgăbirăul cătrănit de întîmplarea neașteptată, a dat celui mai aprópe locuitoriu porunca, se'i aducă iute și de grabă un ștreang.

— Cu greu vei afla ștreang la noi, domnule solgăbirău, că în satul nostru's numai boi. Noi numai atunci vedem cai, când măria-ta vi la noi în sat!

— Ștreang se'mi aduci mă din pământ, că de nu pe toți vă spânzur!

— Asta, măria-ta, cu greu se va putea fără ștreang!

— Dute mă George — ăise un țeran din vecinătate — la Filimon din deal, că mai dăunăđi 'și-a cumperat un cal, și dacă la ala nu afli un ștreang pentru măria-sa, atuncea'i pace!

— Iute te cară la Filimon din deal mă — porunci solgăbirăul lui George — și'i spune se'ți dea un ștreang pentru mine!

George pleacă, și curënd aduce pe Filimon din deal cu pălăria într'o mână, și c'un ștreang nou de nouț în ceealaltă.

— Aici e ștreangul, domnule solgăbirău, ăise Filimon din deal!

— Om ești Filimóne, da ce se'ți dau pe ștreang?

— Nimica, respunse Filimon, măria-ta în tótă vremea ești vrednic un ștreang!

Popa Colac cu popa Pupăză.

Colac: Sôțe, mie'mi stă mintea'n loc de câte-ori me cuget la viitoriul nostru!

Pupăză: Eu n'am observat, ca mintea ta se se fie mișcat cândva!

Colac: Nu,' că n'a fost avisată la motorul prostiei tale! — Las' tu însă gluma la o parte, eu vreau se vorbesc serios cu tine. — Mă, se ȃice mereu, că noi Români numai în biserică ne putem desvolta, și viitoriul nostru numai în biserică are viitoriu!

Pupăză: În care biserică?

Colac: În cea neunită — asta de sine se'nțelege!

Pupăză: Și pentru ce nu în cea unită?

Colac: Pentru-că voi n'aveți constituțiune!

Pupăză: Sôțe, viitoriul din biserică, fie asta constituțională ori absolută, numai în ceea lume'și află viitoriul.

Colac: Eu înțeleg viitoriul național în lumea aceasta!

Pupăză: De atare viitoriu național, până-când noi Românii pe acest pământ avem două biserici, vorbă nu pôte fi!

Colac: Asta nu'i pedecă, pentru-că biserica noastră neunită e națională, și voi mereu vă lăudați, că biserica voastră unită tot națională este!

Pupăză: Voi ȃiceți, noi ȃicem, dar' tótă ȃicala e o ȃicală d'ale lui caseȃic—c'amȃis—c'oiȃice. Mě, noi cu două biserici, până'i codubătura cu códă, și códa cu porc, la unitate națională n'om ajunge, și viitoriu național n'om avea!

Colac: Nu, că voi uniții vă considerați de naționaliști patentăți.

Pupăză: Și voi neuniții de naționaliști fără patentă!

Colac: Tocma de aceea, fără unitate națională, de viitoriu național vorbă nu pôte fi!

Pupăză: Ba în prostia națională, în care una suntem, viitoriul ne e deschis!

Colac: Viitoriul, și casa nebunilor!

Pupăză: Casa nebunilor, e cel puțin interconfesională — da eu me duc sôțe, se'mi scot vitele la pășune, că iarba pe tóte rozórale a resărit — nu vi și tu?

Colac: Nu, că și vitele tale's unite!

Pupăză: Ei, da iarba'i neunită!

Colac: Tu cu vite cu tot mai bucuros mori de fóme, decât se mănânci iarba neunită!

Pupăză: Eu așa! — Da tu, când iarba ar fi unită?

Colac: Și eu tot așa — adio!

Scântei și cenușă din filosofia doctorului Amnariu.

BCU Cluj / Centrul de Cercetare și Bibliotecă Cluj

Tiranii naționalităților predică în Ungaria libertatea!

* * *

Dr. Alexics, ca scriitoriu istoric e prost, dar' altcum
cel mai înțelept bou!

* * *

X . . . Cele mai murdare caractere și spală adeseori mâinile în
nevinovăție, și de aceea nevinovăția curată e atât de rară!

* * *

Prea mult poate bea omul, dar' nici odată destul!

* * *

Necredința în căsătorie nu e altceva decât un „abo-
nament suspendu!”

* * *

X Sinódele gr. or. sunt reuniuni de consum, care, în loc de dividende, împart diurne!

* * *

X Nebuniștii cu politica tradițională au nimerit, ca și Irimie, cu oiștea'n gard!

* * *

X Asociațiunea transilvană pentru literatura gr. cat. și cultura gr. or. e o instituțiune, în care uniții cu neuniții se ceartă pe spesele unui popor vrednic de o mai bună sorțe, pentru barba unui țap ras!

* * *

Atâta s'au închinat Ovreei la vițelul de aur, până s'a făcut bou, înaintea căruia și creștinii își pleacă capul!

* * *

X Aroganța Nebuniștilor e falca de măgariu, cu care odinióră Samson a omorît mii de oameni!

* * *

X După Ovid, amoresatul e un nebun cu mintea sănătósă!

* * *

X Atestatul de botez al multor fete de măritat e de regulă cu câțiva ani mai bătrân decât ele!

* * *

X În articolii de fond ai Nebunii, mintea vorbește adeseori atât de elocuent, încât tot prostul vede, câtă silință își dă autorul, ca se'și acopere lipsa minții, cu care face politică!

Nemângăiați.

— Cum mai duci tu lumea Tódere, decând ți s'a bolnăvit nevésta?

— Rəu! — Nevestei mele 'i frică că móre, mie mi frică că se scólă, și așa aməndoi suntem nemângăiați!

Cărți potrivite ca premii pentru scolari:

- Acaftistul prea santei născăt. de Dzeu și alte Acaftiste și Rugăciuni foarte evlaviōse și de folos. simplu legat fl. —60.
Carte de Rugăciuni în folosul tinerimei. leg. fl. —12.
Culegere de Cântări bisericesci în folosul tinerimei. leg. fl. —12.
Colindele Crăciunului și ale Pascilor seu Producțiuni cu cântece la născerea și învierea Domnului nostru Iisus Christos. broș fl. —23.
Lumina credinței, cârtică de rugăciuni și cântări pentru pietatea poporului român. frumos. leg. fl. —25.
Micul Mărgăritariu sufletesc, carte de rugăciuni. leg. fl. —22.

- Arghir și prea frumoșa Elena, Istorie. broș. fl. —16.
Codrean, Craiul codrului, baladă. broș. fl. —06.
Culegere de Istoriōre morale. broș. fl. —30.
Felicitări în poesii și prosă. broș. fl. —20.
Genoveva sau învingerea nevinovății, ilustrat. broș. fl. —40.
Inimiōra adecă flōrea poesiei naționale. broș. fl. —30.
Istoria lui Alexandru cel mare. broș. —30.
Istoriōre morale pentru băieți și băiete, ilustrat. leg. fl. —50.

Edițiunea „Autorilor Români“:

- Alecsandri V., Despot Vodă, Legendă istorică în versuri. leg. fl. —33.
— Dumbrava Roșie, poesii eroice. leg. fl. —36.
— Poesii populare. leg. fl. —30.
Alexandrescu Gr., Poesii și Fabule. leg. fl. —25.
Bălcescu N., Istoria Românilor sub Mihail Vodă Vitezul. leg. I. fl. —60.
— „ „ „ „ „ „ leg. II. fl. —52.
— „ „ „ „ „ „ leg. III. fl. —44.
Bolintineanu Dim., Legende și Balade. leg. fl. —28.
Coresi, Psaltirea. leg. fl. —25.
Costin M., Letopisetul țerei Moldovei cu notițe lexicografice. leg. fl. —36.
Milescu Sp. N., Cronica pe scurt a Românilor. leg. —25.
Neculcea I., Letopisetul țerei Moldovei cu notițe lexicografice. leg. fl. —44.
Negruzzi C., Lăpușneanu, Scrisori etc. leg. fl. —36.
Odobescu A. I., Mihnea Vodă cel rău și Doamna Chiajna. leg. fl. —28.
Ureche Gr., Domnii Țerei Moldovei. leg. fl. —28.
Varlaam, Cazanile. leg. fl. —50.

Biblioteca pentru toți:

- Nr. 1. Povești alese fl. —16.
» 2. Păsările noastre și Legendele lor fl. —16.
» 3. Cântece și Plângeri, Poesii fl. —16.
» 4. Despre Educație I. fl. —16.

Biblioteca Poesii populare naționale:

- Aprodul purece, ipisodă din istoria lui Stefan cel mare. broș. fl. —05.
Mihu Copitul, cântec dela Bicaz. broș. fl. —05.
Negru-Vodă și Manole, cântec dela Curtea de Argeș. broș. fl. —05.
Oprisanul, poesie de V. Alecsandri. broș. fl. —05.
Roman Grue Grozovanul, cântec din Basarabia. broș. fl. —05.
Stefăniță Vodă, cântec din țera Oltului. broș. fl. —05.
Visul pescariului despre daruri, poveste de A. Pann. broș. fl. —05.

D-lui D. în A.: Originalul nu se dă. Copie autentică vei primi după trimiterea speselor de 50. cr.

D-lui S.: Desemnului d-tale'-i lipsește însușirea tipică a caricaturei. Mie'mi lipsește darul corecturei în materie de desemn. Deci cuit.

D-lui O. în C.: Făte mai întâiu abonent, apoi și eu îți fac plăcerea. Dacă nu'ți place a te abona trimite 3 fl. și te mulțănesc.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Spre orientare.

Am început deja, și vom continua încassările abonamentului prin ramburză. Acei p. t. Domni, cărora nu li se poate amana ramburza, s'au n'o pot elibera la prezentare sunt rogați a ne trimite ulterior abonamentul, adăogând totodată și speșele de 11 cr.

Administrațiunea Calicului.